El piano de Sant Llorenç de la Muga

No hi ha dubte que les comarques gironines són riques des d´un punt de vista cultural. Són molts els municipis de casa nostra que tenen espais dedicats a trametre a les generacions del futur els balls, tradicions o jocs que eren típics dels indrets catalans.

A l´Alt Empordà la majoria de pobles tenen centres que des de fa molts anys ajuden a la cohesió social i més en aquests moments que vivim a on els nouvinguts es multipliquen. Aquest és el cas de la societat La Fraternitat de Sant Llorenç de la Muga, que té un ventall d´activitats molt ampli des d´un punt de vista cultural, de lleure o recreatiu. Resta lluny la seva fundació en un llunyà 1907 que tenia com a objectiu principal l´assistència sanitària dels seus associats.

Aquestes darreres setmanes La Fraternitat ha estat notícia per la instal·lació d´un piano per a gaudi de la població en general. «Un piano per al poble», com passa en alguns indrets d´Europa com en algunes estacions de tren de França on al bell mig de la sala d´espera hi ha un piano que toquen alguns usuaris, mentre fan temps fins que la seva ruta no surt anunciada en els panells informatius.

A Sant Llorenç de la Muga, la idea va sorgir d´una vilatana californiana, Lisa Challans, que aprofità la seva festa d´aniversari per tal de recollir diners per a la compra d´un piano que fos del poble i per al poble. No és ni de l´ajuntament ni de cap entitat. És de tots els veïns del municipi.

La senyora Lisa no va voler regals, sinó un instrument musical que ajudés a ampliar els coneixements musicals de petits i grans. El seu marit, l´alcalde, l´equip de futbol i la majoria dels 180 habitants s´hi implicaren de valent. Aconseguiren els diners per comprar-lo i per pagar el transport, que no era gens barat. L´arribada del piano fou un dels esdeviments històrics de Sant Llorenç de la Muga i La Fraternitat visqué una gran festa en què al costat de molts altres pianistes, la mateixa Lisa Challans va tocar peces de Granados, tot recordant els seus vint anys com a concertista a Londres.

Massa vegades parlem de gent que se´n va a la recerca d´oportunitats a altres països i ben poques vegades ens referim als estrangers que avui són ciutadans del nostre territori. És una sort per a Sant Llorenç de la Muga comptar amb veïns com la Lisa que aporten aquell aire fresc i que contribueixen a fer una vida més feliç, compartint-la amb les persones que tenen al costat.

En un món en què cada dia hi ha més estrès i més individualisme, iniciatives com les de la senyora Challans ens fan obrir els ulls per tal de ser una mica millors. Un piano pot servir no només perquè Javier del Pino al seu programa A vivir que son dos días divulgui el nom del poble i la iniciativa, sinó perquè la germanor o el somriure viscuts en determinades vetllades siguin per fer-nos tots plegats més humans, més persones i més solidaris. La cultura no ha de ser patrimoni només de les grans ciutats i Sant Llorenç de la Muga ho ha demostrat. Hi aporta també el seu petit gra de sorra per fer una societat més culta, més rica, més participativa i més alegre gràcies a un piano. Una història tan maca com emotiva.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/01/17/piano-sant-llorenc-muga/824066.html?utm_source=rss